

হাফিজ ৰাছি আহমেদ

বনাম

কুতুবুদ্দিন আৰু অন্যান্য

ছেপ্টেম্বৰ ২৪, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী, ন্যায়াধীশ কে. ভেঙ্কাতস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ জি. বি. পট্টনায়ক]

ইভাকুই প্ৰপাৰ্টি এণ্ট, ১৯৫০-ৰ প্ৰশাসনঃ

উপধাৰা ২৮ আৰু ৪৬- ইভাকুই(খালী কৰা সম্পত্তি) সম্পত্তিৰ বক্ষকক সম্পত্তি
অৰ্পণ- ইভাকুই সম্পত্তিৰ বক্ষকক অৰ্পণ কৰা ভূমিৰ অংশত লগতে তাত থকা গাঁথনিত
গিফ্টৰ ভিত্তিত আপীলকাৰীয়ে অধিকাৰ বিচৰা- আপীলকাৰীৰ নিষেধাজ্ঞাৰ বাবে গোচৰ
ৰুজু- বিচাৰ আদালতে কয় যে, সম্পত্তিটো আপীলকাৰীৰ একচেটিয়া দখলত আছিল নে
খালী কৰা সম্পত্তিৰ বক্ষকৰ ওপৰত নিহিত নাছিল সেই প্ৰশ্নটো গোচৰৰ পুনৰীক্ষণ
আবেদনৰ বিচাৰত সিদ্ধান্ত ল'ব লাগিব- পুনৰীক্ষণ আবেদনত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কয় যে
আইনখনৰ উপ-ধাৰা ২৮ আৰু ৪৬ৰ পৰিচালনাৰ দ্বাৰা বিবাদিত সম্পত্তিটো খালী কৰা
সম্পত্তিৰ বক্ষকৰ ওপৰত নিহিত আছিল যদিও গোচৰটো বজাই ৰাখিব পৰা নাছিল-
বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্ত সঠিক আছিল- উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ বাতিল আৰু নিম্ন
আদালতৰ আদেশ সীমিত- এই প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ পিছত বিষয়টো বিচাৰ
আদালতলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয় যে, সম্পত্তিটো বাদী-আপীলকাৰীয়ে দাবী কৰা ধৰণে
একচেটিয়াভাৱে তেওঁৰ হয়নে।

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰঃ দেৱানী আপীল নং ১০০৭-১৯৮০।

১৯৭৪চনৰ চি. আৰ. নং ৩০০-ত পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ০৭.১১.৭৪তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ হৈ চৈয়দ আলী আহমেদ, তানৱীৰ আহমেদ আৰু মোহন পাণ্ডে।

ৰাজ্যৰ পক্ষত গোবৰ্ধন।

আদালতৰ নিম্নলিখিত আদেশ প্ৰদান কৰা হৈছেঃ

বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা এই আবেদন ১৯৭৪চনৰ ৭নৱেম্বৰত পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ চি. আৰ. নং ৩০০-৭৪-ত দিয়া ৰায়ৰ পৰা উদ্ভৱ হৈছিল। আপীলকাৰীয়ে ১৩২৩নং প্লট আৰু তাত থকা গাঁথনিৰ সম্পত্তিৰ এটা অংশ দখল আৰু উপভোগ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত উত্তৰদাতাক বাধা দিয়া নিৰ্দেশৰ বাবে গোচৰটো দাখিল কৰিছিল। আপীলকাৰীয়ে দাবী কৰিছিল যে, যদিও তৌজী নম্বৰ ৩২৭৪-ত খাটা নং ২৪৬-ৰ সৈতে প্লট নং ১৪৯৯-ক খালী কৰা সম্পত্তি হিচাপে ঘোষণা কৰা হৈছিল, আপীলকাৰীয়ে দাবী কৰা ঘৰটো প্লট নং ১৪৯৯-ত খাটা নং ২৬৩-ৰ এটা অংশত অৱস্থিত আৰু তেওঁৰ একেটাই তৌজী নম্বৰ আছিল। বিদ্বান মুন্সিফে এই দৃষ্টিভংগী গ্ৰহণ কৰিছিল যে, গোচৰটোৰ বিচাৰত খাটা নং ২৬৩ থকা সম্পত্তি, যদিও সেই একে টাউজি নং ৩২৭৪-ৰ প্লট নং ১৪৯৯-ত অৱস্থিত, তেওঁৰ একচেটিয়া সম্পত্তি আছিল নে স্থানান্তৰিত সম্পত্তিৰ ৰক্ষকৰ হাতত ন্যস্ত কৰা হোৱা নাছিল, তাৰ এক বিচাৰ নিৰ্ণয় কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। উত্তৰদাতাই উত্থাপন কৰা আপত্তি নাকচ কৰা হৈছিল। পুনৰীক্ষণত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই অভিমত গ্ৰহণ কৰিছে যে উচ্ছেদ সম্পত্তি আইন, ১৯৫০-ৰ প্ৰশাসনৰ ধাৰা ২৮ আৰু ৪৬-ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণৰ দ্বাৰা, ভূমি আৰু ভৱনবোৰ স্থানান্তৰ কৰা সম্পত্তিৰ ৰক্ষকৰ হাতত ন্যস্ত আছিল আৰু সেয়েহে, গোচৰটো বজাই ৰাখিব নোৱাৰি। ছুটী দিয়াৰ পূৰ্বে এই আদালতত বিষয়টো উত্থাপন হোৱাৰ সময়ত পৰামৰ্শদাতাৰ শুনানি

লোৱা হৈছিল আৰু কোৱা হৈছিল যে, ১৪৯৯ নং প্লটৰ ঘৰ বা গাঁথনিটো কেৱল এটা অংশহে আছিল আৰু ১৩২৩নং প্লটৰ অংশ বা ইয়াৰ ওপৰত থকা কোনো গাঁথনিৰ সন্দৰ্ভত ইয়াক উচ্ছেদ কৰা সম্পত্তি বুলি কোনো দাবী কৰা হোৱা নাছিল। সেয়েহে, এই আদালতে ১৪৯৯নং প্লটৰ সন্দৰ্ভত বেদখলৰ প্ৰশ্নৰ সন্দৰ্ভত অনুমতি প্ৰদান কৰিছিল।

আপীলকাৰীয়ে বিচাৰাধীন সম্পত্তিৰ সন্দৰ্ভত একচেটিয়া অধিকাৰ দাবী কৰাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত, আদালতে এই প্ৰশ্নটোত গুৰুত্ব দিব লাগিব যে ই সেই ভূমিৰ অংশ নেকি যাক স্থানান্তৰ কৰা সম্পত্তি হিচাপে ঘোষণা কৰা হৈছিল আৰু স্থানান্তৰ কৰা সম্পত্তিৰ ৰক্ষকৰ হাতত ন্যস্ত কৰা হৈছিল বা আপীলকাৰীক দিয়া বুলি কোৱা অভিযুক্তৰ উপহাৰৰ ভিত্তিত আপীলকাৰীৰ একচেটিয়া সম্পত্তি। এই ভূমি স্থানান্তৰিত সম্পত্তিৰ ৰক্ষকৰ হাতত আছে নে নাই সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰাৰ আগতে গোচৰটোৰ বিচাৰত এই প্ৰশ্নটোৰ বিচাৰ নিৰ্ণয় কৰিব লাগিব। যদি, বিদ্বান জিলা মুন্সিফে বিচাৰৰ সম্পত্তিটো স্থানান্তৰকৰ্তাৰ সম্পত্তি বুলি বিচাৰি পায় তেন্তে ই প্ৰয়োজনীয়ভাৱে স্থানান্তৰকৰ্তাৰ সম্পত্তিৰ ৰক্ষকৰ হাতত ন্যস্ত হৈ থাকে আৰু ইয়াৰ ফলত দেৱানী গোচৰটো বৰ্তি নাথাকিব। আনহাতে, যদি বিচাৰি পোৱা যায় যে ই স্থানান্তৰ কৰা সম্পত্তিৰ অংশ নহয়, তেন্তে দাবী কৰা নিৰ্দেশটো প্ৰদান কৰা হ'ব নে নহ'ব বিবেচনা কৰা হ'ব। বিচাৰত প্ৰয়োজনীয় সকলো তথ্যৰ তদন্ত কৰা হ'ব।

আমি ভাবো যে, বিচাৰ আদালতৰ নিৰ্দেশনা সঠিক আছিল। সেই অনুসৰি আপীলৰ অনুমতি দিয়া হয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশ বাতিল কৰি বিচাৰ আদালতৰ নিৰ্দেশ নিশ্চিত কৰা হৈছে। এইটো স্পষ্ট কৰি দিয়া হৈছে যে, আমি যোগ্যতাৰ ওপৰত কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰা নাই। সমস্যাটো ডাঙৰ হৈ আছে। বিষয়টো বিচাৰ

আদালতলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়। যিহেতু গোচৰটো দুই দশকৰো অধিক সময় ধৰি চলি আছে, বিচাৰ আদালতক এই নিৰ্দেশ লাভ কৰাৰ তাৰিখৰ পৰা ছয় মাহৰ ভিতৰত গোচৰটো নিষ্পত্তি কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ব্যয় অবিহনে।

আৰ. পি.

আপীল অনুমোদিত।

.....

অনুবাদ: ড. অৰ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”